

U S T A W A

z dnia 2019 r.

o zasadach prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru w związku z wystąpieniem z Unii Europejskiej

Art. 1. Ustawa określa zasady prowadzenia działalności przez niektóre podmioty rynku finansowego ze Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej oraz Gibraltaru w związku z wystąpieniem z Unii Europejskiej.

Art. 2. 1. Bank zagraniczny, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2018 r. poz. 2187, 2243 i 2354 oraz 2019 r. poz. 326), mający siedzibę na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze może kontynuować wykonywanie umów o kredyt w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Prawo – bankowe, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy przez ten podmiot, który prowadził działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej jako instytucja kredytowa poprzez oddział lub w ramach działalności transgranicznej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) przeniesienia portfela kredytów wynikających z tych umów, na rzecz banku krajowego, oddziału banku zagranicznego lub instytucji kredytowej, uprawnionych do wykonywania działalności polegającej na udzielaniu kredytów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w formie oddziału banku zagranicznego

– nie dłużej jednak niż w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, bank zagraniczny nie może:

- 1) zawierać nowych umów o kredyt;
- 2) przedłużać zawartych umów o kredyt;
- 3) podwyższać kwoty środków pieniężnych udostępnianych kredytobiorcy na podstawie zawartej umowy o kredyt;
- 4) dokonywać innych zmian umów o kredyt, zwiększających poziom ryzyka obciążającego bank.

Art. 3. Bank, który w dniu wejścia w życie ustawy jest stroną umowy, o której mowa w art. 6a ust. 1 lub ust. 7 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe oraz spółdzielcza kasa oszczędnościowo – kredytowa, która w dniu wejścia w życie ustawy jest stroną umowy, o której mowa w art. 9a ust. 1 lub ust. 3 oraz art. 9b ustawy z dnia 5 listopada 2009 r. o spółdzielczych kasach oszczędnościowo-kredytowych (Dz. U. z 2018 r. poz. 2386 i 2243 oraz z 2019 r. poz. 326), zawartej przed dniem wejścia w życie ustawy z przedsiębiorcą zagranicznym mającym miejsce stałego zamieszkania lub siedzibę na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, lub umowy na podstawie której powierzone czynności są wykonywane lub będą wykonywane na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, mogą kontynuować wykonywanie tej umowy na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem wejścia w życie ustawy odpowiednio bank lub spółdzielczą kasę oszczędnościowo-kredytową, do dnia wygaśnięcia umów, nie dłużej jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 4. Dostawca, prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność jako unijna instytucja płatnicza, unijna instytucja pieniądza elektronicznego lub dostawca, o którym mowa w art. 96 ust. 2 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych (Dz. U. z 2017 r. poz. 2003, z późn. zm.¹⁾), mające siedzibę na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, wykonujące w dniu wejścia w życie ustawy na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej usługi płatnicze przez oddział lub za pośrednictwem agenta, zgodnie z art. 96 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych mogą prowadzić na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej działalność w ramach wynikających z obowiązującego przed dniem wejścia w życie zezwolenia lub wpisu do rejestru wydanego przez Komisję Nadzoru Finansowego lub właściwe organy nadzorcze i w zakresie niezbędnym do wykonywania umów ramowych, o których mowa w art. 2 pkt 31 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujących na dzień jej wejścia w życie, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 60 ust. 1 lub art. 132a ust. 1 ustawy z dnia 19 sierpnia 2011 r. o usługach płatniczych, lub wpisu do rejestru, o którym mowa w art. 117b ust. 1 tej ustawy, albo uzyskania od właściwych organów nadzorczych Państwa

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2018 r. poz. 62, 650, 723, 864, 1000, 1075, 1629 i 2243.

Członkowskiego innego niż Rzeczpospolita Polska zezwolenia na świadczenie usług płatniczych lub zezwolenia na wydawanie pieniądza elektronicznego lub wpisu do rejestru dostawców świadczących wyłącznie usługę dostępu do informacji o rachunku –nie dłużej jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 5. Podmiot, prowadzący przed dniem wejścia w życie ustawy działalność jako uczestnik lub uczestnik pośredni, o których mowa odpowiednio w art. 1 pkt 9 i 10 ustawy z dnia 24 sierpnia 2001 r. o ostateczności rozrachunku w systemach płatności i systemach rozrachunku papierów wartościowych oraz zasadach nadzoru nad tymi systemami (Dz. U. z 2019 r. poz. 212), z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, może prowadzić działalność na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w ramach obowiązujących przed dniem wejścia w życie zezwoleń i w zakresie niezbędnym do wykonywania umów określających prawne powiązania pomiędzy uczestnikami lub pomiędzy niebędącym uczestnikiem podmiotem prowadzącym system a uczestnikami, związanych z uczestnictwem w systemie oraz jego funkcjonowaniem, zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy i obowiązujących na dzień jej wejścia w życie, do dnia wygaśnięcia umów, nie dłużej jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 6. 1. Do wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale I załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej (Dz. U. z 2018 r. poz. 999, 1000, 1669, 2215 i 2243), zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie ustawy przez zakład ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wykonywania działalności ubezpieczeniowej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia umów,
- 2) przeniesienia portfela ubezpieczeń na rzecz zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej i mogącego wykonywać działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przeniesienia portfela ubezpieczeń

– nie dłużej jednak niż w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Do wykonywania umów ubezpieczenia, o których mowa w dziale II załącznika do ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, zawartych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przed dniem wejścia w życie ustawy przez zakład ubezpieczeń z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wykonywania działalności ubezpieczeniowej przez zagraniczny zakład ubezpieczeń z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, do dnia:

- 1) wygaśnięcia umów,
- 2) przeniesienia portfela ubezpieczeń na rzecz zakładu ubezpieczeń mającego siedzibę w państwie członkowskim Unii Europejskiej i mogącego wykonywać działalność ubezpieczeniową na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,
- 3) uzyskania zezwolenia na wykonywanie działalności ubezpieczeniowej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej i przeniesienia portfela ubezpieczeń

– nie dłużej jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

3. W przypadkach, o których mowa w ust. 1 i 2, zakład ubezpieczeń nie może:

- 1) zawierać umów ubezpieczenia;
- 2) przedłużać zawartych umów ubezpieczenia;
- 3) obejmować ochroną ubezpieczeniową nowych ryzyk na podstawie zawartych umów ubezpieczenia;
- 4) podwyższać sum ubezpieczenia w zawartych umowach ubezpieczenia;
- 5) dokonywać zmian umów ubezpieczenia zwiększających odpowiedzialność zakładu ubezpieczeń.

Art. 7. Do wykonywania działalności reasekuracyjnej na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej przez zakład ubezpieczeń i zakład reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, który przed dniem wejścia w życie ustawy wykonywał działalność reasekuracyjną na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, stosuje się przepisy dotyczące wykonywania działalności reasekuracyjnej przez zakład ubezpieczeń lub zakład reasekuracji z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej, nie dłużej jednak niż w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

Art. 8. 1. Zagraniczna firma inwestycyjna, w rozumieniu ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 2286, 2243 i 2244), mająca siedzibę, centralę lub miejsce zamieszkania na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej

Brytanii i Irlandii Północnej, może kontynuować wykonywanie zawartych przed dniem wejścia w życie ustawy umów w zakresie czynności stanowiących działalność maklerską, o których mowa w art. 117 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi, do dnia:

- 1) wygaśnięcia tych umów,
- 2) uzyskania zezwolenia, o którym mowa w art. 115 ust. 1 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi

– nie dłużej jednak niż w terminie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, zagraniczna firma inwestycyjna w związku z wykonywaniem umów na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej nie może:

- 1) zawierać nowych umów o świadczenie usług maklerskich oraz
- 2) przedłużać zawartych umów o świadczenie usług maklerskich.

Art. 9. 1. Fundusz inwestycyjny otwarty lub specjalistyczny fundusz inwestycyjny otwarty stosujący zasady i ograniczenia inwestycyjne określone dla funduszu inwestycyjnego otwartego, który w dniu wejścia w życie ustawy posiadał aktywa ulokowane w papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub na rynku zorganizowanym niebędącym rynkiem regulowanym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub jest stroną umowy mającej za przedmiot instrumenty pochodne dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub na rynku zorganizowanym niebędącym rynkiem regulowanym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej może utrzymywać te papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego w portfelu inwestycyjnym funduszu lub dokonywać lokat aktywów funduszu w takie papiery wartościowe lub instrumenty rynku pieniężnego lub być stroną umów mających za przedmiot takie instrumenty pochodne lub zawierać takie umowy, pomimo nie wskazania w statucie funduszu inwestycyjnego tych rynków zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1, art. 94 ust. 1 lub art. 116a ustawy z dnia 1 lipca 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1355, 2215, 2243 i 2244), nie dłużej jednak niż w terminie 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.

2. Zmiana statutu funduszy inwestycyjnych, o których mowa w ust. 1, w zakresie wskazania zgodnie z art. 93 ust. 1 pkt 1, art. 94 ust. 1 lub art. 116a ustawy z dnia 1 lipca 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi rynku

zorganizowanego na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, dokonana przed upływem 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy nie wymaga zezwolenia Komisji Nadzoru Finansowego i wchodzi w życie z dniem jego ogłoszenia.

3. Do czasu wejścia w życie zmiany statutu, nie dłużej jednak niż przez 6 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, fundusze inwestycyjne, o których mowa w ust. 1, w odniesieniu do papierów wartościowych, instrumentów rynku pieniężnego oraz umów mających za przedmiot instrumenty pochodne, o których mowa w ust. 1, stosują zasady i ograniczenia inwestycyjne określone w ustawie z dnia 1 lipca 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi oraz statucie funduszu określone dla lokat w papiery wartościowe i instrumenty rynku pieniężnego oraz do umów, których przedmiotem są instrumenty pochodne, dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym w państwie członkowskim lub na rynku zorganizowanym nie będącym rynkiem regulowanym w państwie członkowskim.

Art. 10. 1. Nadzór nad podmiotami, o których mowa w art. 2-8, sprawuje Komisja Nadzoru Finansowego.

2. W ramach nadzoru, o którym mowa w ust. 1, Komisji Nadzoru Finansowego przysługują uprawnienia nadzorcze określone w przepisach, o których mowa w art. 2-8, przysługujące organowi nadzoru wobec podmiotu z innego niż Rzeczpospolita Polska państwa członkowskiego Unii Europejskiej.

3. W celu niezwłocznego usunięcia lub zapobieżenia wystąpieniu nieprawidłowości, w pilnych przypadkach, Komisja Nadzoru Finansowego może wobec zakładu ubezpieczeń lub zakładu reasekuracji z siedzibą w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltarze zastosować środki, o których mowa w art. 214 ust. 4 pkt 1 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej, z pominięciem trybu, o którym mowa w art. 214 ust. 2-4 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o działalności ubezpieczeniowej i reasekuracyjnej. O zastosowanych środkach, Komisja Nadzoru Finansowego informuje organ nadzorczy Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej lub Gibraltar.

Art. 11. 1. Podmiot prowadzący działalność na podstawie przepisów, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym (Dz. U. z 2018 r. poz. 621, 650, 685, 1075, 2212 i 2243), i podlegający nadzorowi Komisji Nadzoru Finansowego, który w dniu poprzedzającym dzień wejścia w życie ustawy prowadził w

Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej działalność przez oddział lub w inny sposób niż przez oddział, w ramach swobody świadczenia usług, i który zamierza prowadzić działalność, zgodnie z prawem obowiązującym w Zjednoczonym Królestwie Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, przekazuje do Komisji Nadzoru Finansowego informację o takim zamiarze w terminie miesiąca od dnia wejścia w życie ustawy.

2. W przypadku podmiotu, o którym mowa w ust. 1, przepisy odpowiednich ustaw, o których mowa w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 21 lipca 2006 r. o nadzorze nad rynkiem finansowym, dotyczące zakresu informacji przekazywanych Komisji Nadzoru Finansowego w zakresie zamiaru prowadzenia działalności na terytorium państwa trzeciego nie mają zastosowania, o ile zakres działalności tego podmiotu, o prowadzenie której ubiega się na terytorium Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, nie uległ rozszerzeniu.

Art. 12. Przepisy ustawy stosuje się w przypadku wystąpienia Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej bez zawarcia umowy, o której mowa w art. 50 ust. 2 zdanie drugie Traktatu o Unii Europejskiej (Dz. U. z 2014 r. poz. 864) oraz braku innego sposobu uregulowania stosunków w zakresie prowadzenia działalności, o której mowa w art. 2-9, między Rzeczpospolitą Polską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej.

Art. 13. Ustawa wchodzi w życie z dniem...

ZA ZGODNOŚĆ POD WZGLĘDEM PRAWNYM,

LEGISLACYJNYM I REDAKCYJNYM

Renata Łućko

Zastępca Dyrektora

Departamentu Prawnego w Ministerstwie Finansów

/- podpisano kwalifikowanym podpisem elektronicznym/